

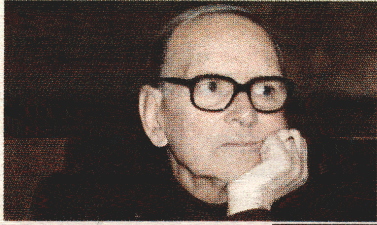
МАЕСТРО ЕНИО МОРИКОНЕ ВЕЧЕРАС У „АРЕНИ“ ПРВИ ПУТ НАСТУПА ПРЕД БЕОГРАДСКОМ ПУБЛИКОМ

ЧУВЕНИ италијански композитор Енио Мориконе (80), чија се музика може чути у више од 500 филмова и телевизијских дела а који ће вечерас први пут у каријери наступити у „Београдској ацени“ са својим симфонијским оркестром „Roma Sinfonietta“ (96

НИСАМ ДОШАО КАО ТУРИСТА

ДОБРОДОШЛИЦА

СЛАВНИ композитор, који ће вечерас затворити јубиларни „Гитар арт фестивал“, у Београд је стигао у четвртак поподне, редовним летом из Рима, у друштву супруге Марије Травије, са којом је у бра-

чланова) и хором „Обилић“ (120 чланова) изјавио је да му је част што ће извести своја дела београдској публици.

На конференцији за штампу у Скупштини града маестро Мориконе рекао је да у Београд није дошао као туриста, већ да одржи концерт због кога је јако узбуђен:

- Увек бринем да ли ће концерт бити успешан колико желим. Ретко ми се дешава да сам миран када су хорови у питању јер је хорска музика нешто врло деликатно и тешко је толико људских гласова објединити у један. За хор „Обилић“ сам чуо само похвале, да се састоји

Фото В. Данилов

ку од 1956. године. Одсели су у председничком апарману хотела „Континентал“.

снимио у Италији. Знате ли шта је Карпенгер одабрао? Управо тај део на оргуљама, зато што је био најближи ономе што је он компоновао за своје филмове. Дуго сам се питао зашто је Карпенгер отишао, а да ми ништа није рекао и дошао до одговора да га је вероватно било срамота јер је филм садржао неке ужасне сцене.

Мориконе је дошао да се узбуди када види неке важне сцене у филму и да га то инспирише да компоњује. Поне-

ПРОГРАМ

КАКО је рекао маестро Мориконе, његов вечерашњи концерт имаће два дела. У првом ће бити изведена његова музика за соло гитару, коју је компоновао пре 50 година, „Живот је легенда“ који обухвата и неке делове „Несаломивих“, „Било једном у Америци“, модерни митови из спагети вестерна Серђа Леонеа, као и Цилова тема из филма „Било једном на Дивљем Западу“, док ће други део концерта почети музиком из ангажованих филмова, као што су „Истрага над грађанима ван сваке сумње“, „Радничка класа иде у рај“, „Жртве рата“, „Античко степениште“, „Пустиања Тартара“, „Мисоја“, али и „Ричард Трејни“, први неми амерички филм за који су га ангажовали да пише музику.

од младих људи који су способни и успешни, иако нису сви професионалци.

Ениа Мориконеа многи сматрају највећим композитором данашњице. Његов опус чине композиције за филмове „Мисија“, „Лолита“, „Несаломиви“, „Синема Па-

радизо“, „Било једном у Америци“, „Седморица величанствених“, „Добар, рђав, зао“, „За долар више“, „За шаку долара“, „Било једном на Дивљем Западу“... Чак пет пута је био номинован за „Оскара“ за филмску музику и ниједном га није добио, па му је

Фото С. Сарић

2007. додељен почасни за допринос уметности филмске музике. Сарађивао је са највећим режисерима од Оливера Стоуна, преко Педро Алмодовара, Романа Поланског, Бернарда Бертолучија, до Брајана де Палме. На питање како је дошло до сарад-

ње са Џоном Карпенгером, који и сам компоњује музику, у филму „Створ“, Мориконе је одговорио:

- Била је то озбиљна авантура. Карпенгер је дошао у Рим да ми покаже филм, а када сам га одгледао, он је отишао. Без речи. Није ми дао

МАЛА ИТАЛИЈА

ВЕЛИКИ композитор окупио је синове и своје земљаке у Београду. Прво је био гост на пријему у италијанској амбасади, а после је Енио Мориконе направио и кратак предах у српској престоници. Наиме, италијански продуцент Петро Аматти био је домаћин оскарцу у ресторани „Гинејита“. Наравно, на менију су били италијански специјалитети, а славни композитор одлучио се за „домаћу пасту“ Мада уморан од пута Мориконе је провео сат времена у друштву филмске екипе „Скандал у римској банци“. У „малој Италији“ био је и један Швајцарац - познати глумац Винсент Перез. Б. Н.

никакав савет, ни смерницу и практично ме оставио у незгодном положају. Нисам знао одакле да почнем. Зато сам припремио низ комада који су могли да се примене на различите делове филма. Међу њима и комад на оргуљама синтисајзеру, које сам

кад се узбуди више него иначе, као што је то био случај са филмом „Мисија“, нарочито на крају:

- Одгледао сам „Мисију“ и рекао да нећу да пишем музику за њега. Зашто? Зато што је добар и без музике. ■ В. М. П.